İSTEMEM

Sen kokmayan gülü neyleyim,
Neyleyim sensiz baharı?
Sen doğmayan günü neyleyim,
Neyleyim sensiz ben dünyayı?

Senin tenine değmeden gelen yağmuru istemem
meltemi istemem.
Seni parlayacaksa parlasın yıldızlar,
Sana yanmayan yıldızı semalarda istemem.

Bülbüller söyleyecekse seni söylesin,
Senden okumayan bülbül olsa dinlemem.

Özlemim sen olacaksan yansın yüreğim,
Sılası sen olmayan gurbeti istemem, vatanı istemem.

Bir ateş yakacaksa beni kalbimden,
Senin aşkının ateşi yaksın,
Senden gayrı başka bir aşkla kül olursa kalbim,
Bu kalbi istemem, ateşi istemem, koru istemem.

Seni göremediğim vahalar bedevilerin olsun,
Ben senin çölünü isterim, suyu istemem.

Sana çıkacaksa durmaz yürürüm,
Sonu sen çıkmayan yönü istemem, yolu istemem.

Ruhumu eritip de kalıpta dondurmuşlar;
Onu İstanbul diye toprağa kondurmuşlar.
İçimde tüten bir şey; hava, renk, eda, iklim;
O benim, zaman, mekan aşıp geçmiş sevgilim.
Çiçeği altın yaldız, suyu telli pulludur;
Ay ve güneş ezelden iki İstanbulludur.
Denizle toprak, yalnız onda ermiş visale,
Ve kavuşmuş rüyalar, onda, onda misale.

İstanbul benim canım;
Vatanım da vatanım...
İstanbul,
İstanbul...

Tarihin gözleri var, surlarda delik delik;
Servi, endamlı servi, ahirete perdelik...
Bulutta şaha kalkmış Fatih'ten kalma kır at;
Pırlantadan kubbeler, belki bir milyar kırat...
Şahadet parmağıdır göğe doğru minare;
Her nakışta o mana: Öleceğiz ne çare? ..
Hayattan canlı ölüm, günahtan baskın rahmet;
Beyoğlu tepinirken ağlar Karacaahmet...

O manayı bul da bul!
İlle İstanbul'da bul!
İstanbul,
İstanbul...

Boğaz gümüş bir mangal, kaynatır serinliği;
Çamlıca'da, yerdedir göklerin derinliği.
Oynak sular yalının alt katına misafir;
Yeni dünyadan mahzun, resimde eski sefir.
Her akşam camlarında yangın çıkan Üsküdar,
Perili ahşap konak, koca bir şehir kadar...
Bir ses, bilemem tanbur gibi mi, ud gibi mi?
Cumbalı odalarda inletir ' Katibim'i...

Kadını keskin bıçak,
Taze kan gibi sıcak.
İstanbul,
İstanbul...

Yedi tepe üstünde zaman bir gergef işler!
Yedi renk, yedi sesten sayısız belirişler...
Eyüp öksüz, Kadıköy süslü, Moda kurumlu,
Adada rüzgar, uçan eteklerden sorumlu.
Her şafak Hisarlarda oklar çıkar yayından
Hala çığlıklar gelir Topkapı Sarayından.
Ana gibi yar olmaz, İstanbul gibi diyar;
Güleni şöyle dursun, ağlayanı bahtiyar...

Gecesi sünbül kokan
Türkçesi bülbül kokan,
İstanbul,
İstanbul...